

ilse willstust / seit
teks omma em-
Jummal teddar
mand olli siggi-
mo ja se põgge-
tva Ingel leidis
ja ütles temmale :
o jure / ja allanda
Hagat tõi Abramile
panni poia nimmi Is-
jori hääda kuulnud.
amend aastat ja ühhelsa
wa naitis ennast Abramis-
wasto ; Käi minno ees ja osle

Sis wottis Jehotva omma se-
oratiga uestet kunitada / ja selle märgiks
as tetuma Abramini name / ja ütles : finno
nimmi ei pea ennam Abram ollema / agga Abram
peab so nimmi ollema / seit ma ollen sind hul-
ga rahva issaks pannud. Ja minna isse tahhan
selle Jummalaks olla ja finno seemnele párrast
sind. Selle seadusse kunitussels láslis Jum-
mal / et igga kahhesapáwane poeglaps pidil sama
ümberleikatud / nenda et Jummal seadus nende
ihha piddi olenna. Párrast põrlis Jummal ko-

Sarai nimmi / et se piddi eddespiddi Sarah oke-
ma / seit Jehotva tahtis tedda õnnistada ja Abranile
temmasti poia anda. Siis langes Abram
omma posse peale mahha ja naeris / ja ütles
ommas süddames : Kas peab mulle / kes sedda-
aastane ollen / laps sundima ? ja kas peab Sarah/
kes ühhelsaküinne-aastane on / lapsel ilmale toma ?
Jummal ütles : Tõest so naene Sarah peab fin-
ause poia ilmale toma / ja so pead temma nimme
pannema Isaak / ja temmaga tahhan ma omma
seadust tehha. Ja Jummal läks üles Abrahamist
ärra. Ning Abram wottis Peik meeste-
rahvast ommas perres ning leikas nende eestnahha
ihha ümber / otse selsammat páival / nenda kui
Jummal temmaga olli räkinud.

Sest 18. Peatükkist.

Abraham istus ükskord felgi ulse ees / Pui páanu
pälasta olli / ja tööstis ommad silmad ükes ja nág-
gi kolm meest ennese jures seisivad. Ja se olli
Jummal poeg Lahhe inglise / kes innimesse nául
kuinud tedda katšma. Abraham joovlis nende
wasto / kummardas mani ja ütles : Issand / Pui
minna náud ollen armo leidnud so silma eest / siis
ära minne mitte / passun ma / ommaest suusatust
mõ-